

bare høre, hvad vi mener. Det er ikke det plan, jeg vil diskutere projekter på.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Først en sætning om den gamle historie:

I 1980 eller 1981 deltog Greenpeace Danmark i en kampagne sammen med Grønland for Grønlands sælskindssalg i EU. Det har ikke været bekvemt at huske det, men nu minder jeg lige om det. Greenpeace Danmark har fulgt den her sag hele vejen igennem. Det var bl.a. Michael Gylling. Lad os lige få det slået fast, så alle de dér bagtalelser kan stoppe.

Det andet er, at det selvfølgelig er hr. Hans-Pavia Rosings helt klare ret at sige, at vi kan altså ikke rigtig klare mosten med at have organisationer, som bruger metoder, som vi måske synes er ubehagelige. Jeg vil bare sige, at det forstår jeg altså ikke, for jeg kender grønlændere, der er fuldt på niveau med, hvad vi andre er, og som da kan sige fra og til og ikke behøver at komme og klage over, at der kommer nogen på den eller den måde. Man kan da bare sige, at man er uenig eller man gider ikke diskutere med dem, men at være forarget, som om man er blevet dårligt behandlet af det, er under den selvrespekt, som jeg også mener at hr. Hans-Pavia Rosing i andre sammenhænge giver udtryk for.

(Kort bemærkning).

Hans-Pavia Rosing (S):

Jeg vil godt have mig frabedt, at jeg står heroppe og bagtaler nogen. Det gør jeg ikke. Det mener jeg ikke jeg gør. Jeg har ikke nævnt navne i modsætning til fru Margrete Auken. Det er organisationens fremfærd som sådan, jeg er kritisk over for.

Lad det nu ligge, for vi skal nok tage vores egne beslutninger, ingen tvivl om det, og enhver anden organisation er velkommen til at komme derop, men som jeg sagde, er det den måde, man prøver at infiltrere på, sådan oplever jeg det, jeg ikke bryder mig om.

O.k., jeg kan ikke gøre noget ved det, jeg kan ikke sende dem tilbage, og der har også været nogle i Grønland, der har været helt flinke ved dem, og der har også været grønlændere om bord på det her skib.

Men jeg synes, sagen er for alvorlig til, at det er Greenpeace, der i sidste ende skal infiltrere vores samfund og afgøre eller i hvert fald prøve med mange midler fra baglandet at afgøre en så alvorlig sag.

Ellen Kristensen (V):

Siden den 11. september i år, har så mange andre sagt her i dag, ser verden anderledes ud. Det mener jeg også. Den katastrofe, som terrorister påførte det amerikanske folk, har medført, at alle demokratiske lande må revurdere den frihed, som vi over mange år har opbygget i vores samfund.

Sammen med Det Udenrigspolitiske Nævn var jeg til stede i Washington, da det skete, og mildt sagt var det en grim oplevelse.

Selv om det er svært at udlede noget positivt af denne menneskelige tragedie, er der alligevel nogle få lyspunkter, nemlig at samtlige medlemslande i FN nu fordømmer terrorisme, og at alle ansvarlige regeringer og politikere har udtrykt, at situationen ikke må føre til øget racisme, religionshad og hellig krig.

Grønland er ikke alene nabo til USA, men geografisk set også en del af det amerikanske kontinent. Desuden er Grønland også værtsland for den amerikanske Thule Air Base. Vi kender selv mennesker, som har mistet deres kære. Derfor vil jeg gerne udtrykke min dybfølte sympati med ofrene og deres familier.

Det er næppe sandsynligt, at Grønland vil blive et terrormål, men vi er selvfølgelig bekendt med, at Danmarks øgede beredskab også omfatter Grønland og Færøerne. Hvad det øgede beredskab konkret går ud på, ved jeg imidlertid ikke, og i virkeligheden er det nok også bedst, at regeringen ikke løfter sløret for meget for de praktiske tiltag.

Imidlertid bringer det tankerne hen på en analogi til Anden Verdenskrig: Hvem vil tage sig af forsyning af Grønland, dersom Danmark ikke kan? Samtidig bringer det også tankerne hen på, hvilket beredskab der egentlig findes, dersom et af de mange transatlantiske fly, som daglig passerer Grønland, i værst tænkelige tilfælde skulle forulykke i Grønlands luftrum, eller hvis et af de mange krydstogtskibe, som hver sommer sejler rundt i vore isfyldte farvande, skulle komme i nød. Hvad stiller man op med 1.200 mennesker i havsnød? Hvad stiller man op ved en fatal nødlanding i Kangerlussuaq? Der er ikke en læge i Kangerlussuaq. Findes der i det hele taget en risikoanalyse?

Vi er jo alle bekendt med de amerikanske planer om at opbygge et missilskjold, og vi ved også, at Thule Air Base vil få tildelt en central rolle i denne sammenhæng. Hverken Grønland eller Danmark har været direkte involveret i forhandlinger om basens fremtidige rolle.